

кой ще да се пригѣтви за брань:

9 Такъ и вше ако не произносите съ: ѡзыкатъ си вразумителни словеса, каквѣ ще да се раздѣмѣе онова шото говорите; вѣистиннѣ вше ще да говорите на вѣтрѣ.

10 Кѣлко много има, на примѣрѣ, различни рѣчи на свѣтъжтѣ, и ни една ѿ нихъ не е безъ значеніе.

11 Ако не раздѣмѣмъ прочее значеніе то на-рѣчь та, ще да бждемъ дѣгозвѣченъ за оногѣа който говори, и оный който говори ще да бжде дѣгозвѣченъ за мене.

12 Такъ и вше, понѣже съ рѣвность желаете дѣховни те (дарованіа), прилѣжавайте да се ѡбогатите (съ нихъ) за назиданіе то на цѣрква та.

13 Заради това който говори съ (незнаенъ) ѡзыкъ, да се моли Бгѣ (да мѣ даде дарѣ) да толкъва.

14 Защото, ако се молимъ Бгѣ съ (не знаенъ) ѡзыкъ, дѣхо ми се моли: но оумо ми ѡстава безплоденъ (за цѣрква та).

15 Шо трѣбва прочее (да правимъ); ѡзъ ще да се помолимъ съ дѣхатъ, но ще да се помолимъ да ме раздѣмѣатъ (дѣрги те): ще да

пеемъ съ дѣхатъ, но ще да пеемъ да ме раздѣмѣатъ (дѣрги те).

16 Понѣже ако благодаримъ (Бгѣ самѣ) съ дѣхатъ, каквѣ ще да рече, ѡминъ, въ твоѣта благодарственна молитва простолѣдно, който не раздѣмѣва ѡзыкатъ; защото оный не знае шо говоришъ.

17 Ты докре благодаримъ: но дѣгѣо не се назидавъ (ѡ това).

18 Благодаримъ Бгѣ моегѣ, понѣже на помного пѣзвѣцы говоримъ ѡ сички те васъ.

19 Но въ цѣрква та пѣть словеса ѡскамъ да продѣмамъ та да се раздѣмѣатъ, (съ който можемъ) да ползѣвамъ и дѣрги, нежели безчисленни словеса съ (незнаенъ) ѡзыкъ.

20 Братіе, не кѣвайте дѣца съ оумовѣте: но кѣвайте младѣнцы со зѣла та, а съ оумовѣ те кѣвайте совершенни (мѣжіе).

21 Въ законатъ писѣва: защо ѡзъ ще да говоримъ съ дѣрги ѡзыцы, и съ дѣрги оустны на тоѣ народѣ, но ни така не шатъ да ме послѣшатъ, говори Гдѣ.

22 Заради това ѡзыцы те са знаменіе не за оный който вѣрѣватъ, но за неѣрны те: а прорѣчество то не